

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 568/10
20.10.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Vlaste Jovanović, predsednika veća, Zvezdane Lutovac i Lidije Đukić, članova veća, u parnici tužioca B.D. iz B., čiji je punomoćnik P.P., advokat iz B., protiv tuženog M.S. iz K., čiji je punomoćnik T.K., advokat iz B., radi utvrđenja i sticanja bez osnova i po protivtužbi tuženog radi sticanja bez osnova, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.br.7820/08 od 11.09.2008. godine, u sednici veća održanoj 20.10.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.br.7820/08 od 11.09.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.br.7820/08 od 11.09.2008. godine, odbijena je žalba tužioca i potvrđena presuda Petog opštinskog suda u Beogradu P.br. ... od 13.02.2007. godine u stavu prvom i trećem izreke, kojom je odbijen tužbeni zahtev da se obaveže tuženi da tužiocu na ime neosnovanog obogaćenja isplati 91.734 evra u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu NBS, na dan isplate i domicilnu kamatu koju isplaćuje Komercijalna banka po viđenju na iznos od 179.418 DM za period od 06.03.1992. do 16.04.1998. godine i domicilnu kamatu na ovaj iznos u dinarskoj protivvrednosti, počev od 16.04.1998. godine do konačne isplate i zahtev da sud utvrdi da je ništav ugovor o prodaji i kupovini zaključen između tužioca B.D. iz B. i tuženog M.S. iz K. od 04.05.1991. godine i svaka stranka obavezana da snosi svoje parnične troškove. Istom prvostepenom presudom odbijen je protivtužbeni zahtev kojim je tuženi zahtevao da se obaveže tužilac da tuženom isplati 480.000 DM, odnosno 240.000 evra sa pripadajućom kamatom, počev od 10.05.1991. godine do isplate po osnovu neosnovanog obogaćenja, te da mu preda nepokretnost u S., koju koristi od 10.05.1991. godine do danas u ispravnom stanju.

Protiv presude Okružnog suda u Beogradu tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude, u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku u vezi sa članom 55. stav 2. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Pobijana presuda sadrži dovoljne, jasne i neprotivrečne razloge o odlučnim činjenicama, pa nema bitne povrede iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP. Nema ni bitna povreda iz člana 361. u vezi sa članom 382. stav 1. Zakona o parničnom postupku, učinjene u postupku pred drugostepenim sudom, jer je drugostepeni sud cenio žalbene navode od značaja i za svoju odluku naveo dovoljne razloge od uticaja na zakonitost i pravilnost pobijane presude.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac i tuženi su 10.05.1991. godine zaključili pismeni ugovor o kupoprodaji nepokretnosti, na osnovu koga je tužilac kupio od tuženog imanje sa fabrikom testenina u S. za kupoprodajnu cenu od 240.000 DM. Potpisi ugovorača nisu overeni u sudu. Prodavac, tuženi je uveo u posed kupca, ovde tužioca, tužilac je od zaključenja ugovora sve vreme koristio nepokretnost, a tuženom isplatio na ime kupoprodajne cene 164.418 DM i predao mu automobil marke "... " na ime dve neisplaćene rate. Porez na promet nije plaćen.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je primenjeno materijalno pravo i odbijen tužbeni zahtev, jer je pravilno zaključio da su ispunjeni uslovi za konvalidaciju ugovora o kupoprodaji, koji su stranke zaključile.

Kako je ugovor o prodaji zaključen u pismenom obliku, prodajna cena isplaćena u pretežnom delu, i nepokretnost predana kupcu u državinu, a zemljište, koje je bilo predmet kupoprodaje bilo je u prometu, stečeno u skladu sa tadašnjim zakonom, ugovorom nije bilo povređeno pravo preče kupovine, niti povređen neki drugi društveni interes, pravilan je zaključak da su ispunjeni uslovi za sudsko osnaženje ugovora – konvalidaciju u smislu člana

4. stav 4. Zakona o prometu nepokretnosti koji je važio u vreme zaključenja ugovora (Zakona o prometu nepokretnosti ("Službeni glasnik SRS" broj 9/81). Stoga nema uslova za utvrđenje ništavosti ugovora u smislu člana 103. i vraćanja datog po osnovu sticaja bez osnova iz člana 210. Zakona o obligacionim odnosima traženog iznosa od 91.734 evra u dinarskoj protivvrednosti.

Neosnovani su revizijski navodi da su nižestepeni sudovi pogrešno primenili materijalno pravo kada su cenili momenat ispunjenosti

uslova za konvalidaciju ugovora. Pravilan stav drugostepenog suda da se punovažnost ugovora ceni prema momentu njegovog zaključenja, ali se ispunjenost uslova za konvalidaciju ugovora cene po propisima koji su važili u vreme konvalidacije, a to je momenat zaključenja glavne rasprave, kada su uslovi za osnaženje ovog ugovora bili ispunjeni, što se odnosi i na propis o obavezi plaćanja poreza na promet, koji je prestao da važi, a nije od značaja za ocenu ispunjenosti uslova za konvalidaciju.

Pravilan je i zaključak da nije od uticaja okolnost što je tužilac tuženom plaćao 2.000 DM, kako je predviđeno članom 5. Ugovora, na ime zakupa a iz razloga, kako pravilno zaključuju nižestepeni sudovi, što je tuženi ovom odredbom imao za cilj obezbeđenje isplate svih rata na ime isplate ugovorene kupoprodajne cene.

Iz iznetih razloga revizijski navodi su neosnovani, pa je Vrhovni kasacioni sud na osnovu člana 405. stav 1. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Vlasta Jovanović, s.r.